

[Domov](#) > ... > [Denarni Zahtevki](#) > [Zavarovanje Premoženja Med Postopkom Uveljavitve Terjatve V Državah EU](#)
> Croatia

Zavarovanje premoženja med postopkom uveljavitve terjatve v državah EU

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Katere so različne vrste ukrepov?

Zakon o izvršbi (*Ovršni zakon*) (Narodne novine (NN; Uradni list Republike Hrvaške), št. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 in 131/20; v nadaljnjem besedilu: ZI) v tretjem delu z naslovom Zavarovanje (*Osiguranje*) določa naslednje ukrepe:

- zavarovanje z obvezno ustanovitvijo zastavne pravice na nepremičnini – naslov 28;
- sodno in notarsko zavarovanje z zastavno pravico na podlagi sporazuma med strankama – naslov 29;
- sodno in notarsko zavarovanje s prenosom lastništva nad stvarmi in prenosom pravic – naslov 30;
- zavarovanje s predhodno izvršbo – naslov 31;
- zavarovanje s predhodnimi ukrepi – naslov 32;
- začasne ukrepe – naslov 33.

V skladu z ZI se lahko kot ukrepi zavarovanja uvedejo samo ukrepi, ki so kot taki opredeljeni s tem ali drugim zakonom. Ukrepi zavarovanja niso dovoljeni na stvareh in pravicah, ki v skladu z ZI ne morejo biti predmet izvršbe, razen če navedeni zakon določa drugače.

2 Pod katerimi pogoji se lahko odredijo taki ukrepi?

2.1 Postopek

Kot (dolgoročni) ukrep za obvezno zavarovanje terjatev ZI dovoljuje zavarovanje z ustanovitvijo zastavne pravice na nepremičnini in premičninah (npr. denarnih terjatev (tj. denarnih zahtevkih), delu dohodka – plači, pokojnini itd., bančnem računu, vrednostnih papirjih in delnicah) ter zavarovanje s prenosom lastništva nad stvarmi in prenosom pravic. Zavarovanje z ustanovitvijo zastavne pravice (zastavna pravica pomeni posedovati sredstva stranke, dokler terjatev do njih ni poravnana) je lahko prostovoljno ali prisilno, medtem ko je lahko zavarovanje s prenosom lastništva nad stvarmi in prenosom pravic le prostovoljno v postopku pred sodiščem ali pred notarjem.

Drugi ukrepi, urejeni z ZI, so zavarovanje s predhodno izvršbo, zavarovanje s predhodnimi ukrepi in začasni ukrepi. Te ukrepe lahko za prisilne določi samo sodišče, bodisi na zahtevo stranke bodisi po uradni dolžnosti (tj. na lastno pobudo).

Za odreditev in izvedbo zavarovanja so pristojna občinska sodišča (*općinski sudovi*), razen če je bilo to po zakonu zaupano kakemu drugemu sodišču, gospodarska sodišča (*trgovački sudovi*) pa so pristojna za odreditev in izvedbo zavarovanja v zadevah, v katerih so pristojna za odreditev izvršbe.

Za odreditev in izvedbo zavarovanja po uradni dolžnosti je pristojno sodišče, ki je pristojno za odločanje o predlogu tožeče stranke, razen če zakon določa drugače.

Za odločanje o predlogih in izvršbo sklepov za zavarovanje denarnih terjatev s prisilno ustanovitvijo zastavnih pravic na nepremičnini je pristojno sodišče, ki vodi ustrezno zemljiško knjigo, tj. tisto, v katero je treba izvesti vknjižbo na podlagi izvršljive listine, ki določa denarno terjatev. Namen odreditve tega ukrepa je zavarovati denarno terjatev z ustanovitvijo zastavne pravice na nepremičnini z vknjižbo. Posledica vknjižbe zastavne pravice je ta, da se lahko izvršba na tej nepremičnini opravi tudi zoper tretje osebe, ki naknadno pridobijo to nepremičnino.

Sodišče lahko odredi sodno zavarovanje denarne terjatve z ustanovitvijo zastavne pravice na podlagi sporazuma med strankama na skupno zahtevo tožeče in tožene stranke za nekatere stvari, da se zavaruje denarna terjatev. Sodišče s krajevno pristojnostjo za odločanje o predlogih za zavarovanje denarnih terjatev tožeče stranke na stvareh in pravicah tožene stranke ter za izvedbo zavarovanja se določi s pravilno uporabo določb ZI, ki obravnavajo krajevno pristojnost sodišč v izvršilnih postopkih za izterjavo denarnih terjatev (na posameznih vrstah predmetov izvršbe). V sodnem zapisniku se evidentirata sporazum strank o obstoju terjatve in datumu njene zapadlosti ter njun sporazum, da se ta terjatev zavaruje z ustanovitvijo zastavne pravice. Podpisani sporazum ima učinek sodne poravnave.

Notarsko zavarovanje denarne terjatve z ustanovitvijo zastavne pravice na podlagi sporazuma med strankama je mogoče s sporazumom med upnikom in dolžnikom. Ta sporazum je lahko v obliki notarske listine ali overjene zasebne listine, ki vsebuje tudi izjavo dolžnika, da se lahko na nekaterih njegovih stvareh ustanovi zastavna pravica.

Sodno zavarovanje s prenosom lastništva nad stvarmi in prenosom pravice je mogoče na podlagi sporazuma med strankama o prenosu lastništva (nad nekaterimi stvarmi tožene stranke na tožečo stranko zaradi zavarovanja določene denarne terjatve tožeče stranke) ali prenosu nekaterih pravic tožene stranke (na tožečo stranko za enak namen), ki se vnese v zapisnik naroka. Zavarujejo se lahko tudi prihodnje terjatve. Sporazum ima učinek sodne poravnave. Sodišče s krajevno pristojnostjo za odločanje o predlogih za zavarovanje denarnih terjatev s prenosom lastništva nad stvarmi in prenosom pravic se določi na podlagi pravilne uporabe določb ZI o krajevni pristojnosti sodišča v izvršilnih postopkih v zvezi z denarnimi terjatvami na posameznih vrstah predmetov izvršbe.

Notarsko zavarovanje s prenosom lastništva nad stvarmi in prenosom pravic, tj. prenosom delnic, deležev ali poslovnih deležev, je mogoče na podlagi sporazuma med upnikom in dolžnikom, sklenjenega v obliki notarske listine ali overjene zasebne listine. Pravila o registriranem sedežu in območju notarjev določajo, ali je notar pooblaščen za sprejetje posamičnih ukrepov zavarovanja.

Za odločanje o predlogih za predhodno izvršbo in izvedbo take izvršbe je krajevno pristojno sodišče, ki bi bilo pristojno za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova. Zavarovanje s predhodno izvršbo odredi in izvede sodišče. Sodišče na podlagi sodbe, izdane v pravnem postopku, odredi predhodno izvršbo za zavarovanje nedenarne terjatve, ki je ni mogoče zavarovati s predhodno vknjižbo v javno knjigo, če izvršilni upnik dokaže, da zaradi odložitve izvršbe, dokler sodba ni postala izvršljiva, obstaja verjetno tveganje, da bo izvršba onemogočena ali bistveno otežena, in če izvršilni upnik zagotovi zavarovanje za škodo, ki bi jo izvršilni dolžnik lahko utrpel zaradi take izvršbe.

Za odločanje o predlogu za zavarovanje s predhodnim ukrepom in za izvedbo takih ukrepov je krajevno pristojno sodišče, ki bi bilo pristojno za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova, s katerim je bilo zavarovanje predlagano. Pogoj za morebitno odreditev predhodnih ukrepov je, da tožeča stranka dokaže obstoj verjetnega tveganja, da bi bilo poplačilo terjatve brez teh ukrepov onemogočeno ali bistveno oteženo. Sodišče lahko v nekaterih primerih odloči, da je pogoj za predhodni ukrep zagotovitev zavarovanja za škodo, ki bi jo lahko tožena stranka utrpela z njegovo odreditvijo. V obrazloženem sklepu, s katerim se odredi predhodni ukrep, morajo biti navedeni vrednost terjatve, ki naj bi se zavarovala, vključno z obrestmi in stroški, ukrep, ki se uporabi za zavarovanje terjatve, in rok, v katerem je odrejen (največ 50 dni od izpolnitve pogojev za izvršbo).

Pred začetkom pravnega ali kakega drugega sodnega postopka v zvezi s terjatvijo, ki naj bi se zavarovala, je za odločanje o predlogu za zavarovanje z začasnim ukrepom krajevno pristojno sodišče, ki bi bilo sicer pristojno za odločanje o predlogu za izvršbo. Za izvedbo začasnih ukrepov je krajevno pristojno sodišče, ki bi bilo sicer pristojno za izvršbo. Po začetku postopka je za odločanje o predlogih za zavarovanje z začasnimi ukrepi pristojno

sodišče, pred katerim se je začel postopek. Če to upravičujejo okoliščine posamezne zadeve, se lahko predlog vloži tudi pri sodišču, ki bi bilo krajevno pristojno za izvršbo. Sodišče, ki bi bilo pristojno za odločanje o predlogu za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova, izdanega v upravnem postopku, je pristojno tudi za odločanje o predlogu za odreditev začasnega ukrepa po koncu takega postopka. Sodišče odredi začasne ukrepe na podlagi predloga, vloženega pred začetkom sodnega ali upravnega postopka, med njim in po njem, dokler ni opravljena izvršba. Sklep sodišča o odreditvi začasnega ukrepa ima učinek sklepa o izvršbi. Vrste začasnih ukrepov so odvisne od tega, ali se z začasnim ukrepom zavaruje denarna ali nedenarna terjatev. Sodišče lahko glede na okoliščine zadeve po potrebi odredi več začasnih ukrepov.

Obremenitve, pravice ali prepovedi na premočninah, delnicah, deležih ali poslovnih deležih se na podlagi sodne odločbe, notarske listine ali overjene zasebne listine vpišejo v register terjatev upnikov, ki so predmet sodnega ali notarskega zavarovanja (register zastavnih pravic) (*Upisnik založnih prava*), ki se vodi pri finančni agenciji in je edinstvena podatkovna zbirka obremenitev, pravic ali prepovedi, medtem ko se vpis zastavnih pravic ali sprememb lastninskih pravic na nepremičninah evidentira z vknjižbo v zemljiške knjige.

2.2 Glavni pogoji

Sodišče ob odreditvi zavarovanja s prisilno ustanovitvijo zastavne pravice na nepremičnini odloči o predlogu za zavarovanje denarne terjatve na podlagi izvršilnega naslova, s katerim je bila denarna terjatev določena. Posebnih pogojev za odreditev zavarovanja ni, tako da sodišče na podlagi predloga odredi zavarovanje in na nepremičnini, vpisani v zemljiško knjigo, vknjiži zastavno pravico tožeče stranke, pri čemer doda zaznamek o izvršljivosti terjatve. Če tožena stranka v zemljiško knjigo ni vpisana kot lastnik nepremičnine, mora tožeča stranka skupaj s predlogom predložiti tudi listino, primerno za vknjižbo lastninske pravice tožene stranke.

Tožeča in tožena stranka lahko sodišču, da se zagotovi zavarovanje za denarno terjatev tožeče stranke z zastavno pravico na nekaterih predmetih zavarovanja, sporazumno predlagata, naj v korist tožeče stranke odredi in opravi na primer vknjižbo zastavne pravice na nepremičnini, premočninah, denarni terjatvi ter drugih stvareh in pravicah tožene stranke, ali pa tak sporazum skleneta v obliki notarske listine ali overjene zasebne listine, ki vključuje izjavo dolžnika, da se lahko za zavarovanje določene denarne terjatve upnika na nekaterih njegovih stvareh ustanovi zastavna pravica. Podpisan sodni zapisnik, notarska listina ali overjena zasebna listina prav tako velja enako kot sodna poravnava zoper osebo, ki je soglašala, da se na njeni stvari ali pravici ustanovi zastavna pravica. Za izterjavo zavarovane terjatve se lahko te listine uporabijo za neposredno predlaganje izvršbe zoper tretjo osebo v zvezi s stvarjo, na kateri je bila za zavarovanje terjatve ustanovljena zastavna pravica.

Stranki lahko sodišču skupaj predlagata, naj v zapisnik vnese njun sporazum o prenosu lastništva nad eno od stvari tožene stranke na tožečo stranko zaradi zavarovanja določene denarne terjatve tožeče stranke ali naj v ta namen določeno pravico tožene stranke prenese na tožečo stranko. Zavarujejo se lahko tudi prihodnje terjatve. Tak sporazum se lahko sklene v obliki notarske listine ali overjene zasebne listine. Sporazum mora vsebovati določbo o roku zapadlosti zavarovane terjatve in o tem, kako ga določiti. Tožena stranka je lahko tudi oseba, zoper katero tožeča stranka nima terjatve, ki je zavarovana, tj. tretja oseba, ki soglašata s tovrstnim zavarovanjem terjatve. Sporazum se lahko nanaša tudi na zavarovanje nedenarnih terjatev, vendar mora biti v tem primeru v sporazumu podrobno navedena denarna vrednost terjatve. Terjatev mora biti določena ali določljiva. Sporazumu se lahko doda izjava tožene stranke o soglasju, da lahko tožeča stranka neposredno na podlagi zapisnika zoper njo neposredno zahteva izvršbo za izročitev predmeta zavarovanja v posest po zapadlosti zavarovane terjatve. Zapisnik, ki vsebuje tako izjavo, je izvršilni naslov. Kadar se na podlagi sporazuma prenese lastništvo na nepremičnini, vpisani v zemljiško knjigo, mora tak sporazum vsebovati izjavo tožene stranke, da se lahko neposredno na podlagi sporazuma opravi prenos v zemljiški knjigi in da se z vpisom v zemljiško knjigo lastništvo na nepremičnini prenese na tožečo stranko, pri čemer se doda zaznamba, da je bil prenos opravljen zaradi zavarovanja določene terjatve tožeče stranke. Razen če je določeno drugače, ima tožena stranka pravico še naprej uporabljati stvar, katere lastništvo je bilo preneseno na tožečo stranko, oziroma izvrševati pravico, preneseno na tožečo stranko, tožeča stranka pa ima pravico, da ob zapadlosti terjatve nanjo preneseno stvar ali pravico proda ali obremeni nepremičnino s hipoteko.

Zavarovanje s predhodnim ukrepom se lahko odredi za zavarovanje denarne terjatve na podlagi odločbe sodišča ali upravnega organa, ki še ni postala izvršljiva, sporazuma, sklenjenega pred sodiščem ali upravnim organom, če v njem določena terjatev še ni zapadla, ali notarskega sklepa ali listine, če v njej določena terjatev še ni zapadla. Sodišče na podlagi teh listin odredi predhodni ukrep, če tožeča stranka dokaže verjetnost tveganja, da

bo izterjava terjatve, če ta ni zavarovana, onemogočeno ali bistveno oteženo. Tveganje se šteje za verjetno, če je bila odreditev predhodnega ukrepa predlagana na podlagi plačilnega naloga ali sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine, ki sta izdana na podlagi javne ali notarsko overjene listine, menice ali čeka, zoper katere je bil pravočasno vložen ugovor; sodbe, izdane v kazenskem postopku, v zvezi s premoženjskopravnim zahtevkom, zoper katero je dopustna obnova postopka; odločbe, ki jo je treba izvršiti v tujini; sodbe na podlagi priznanja, zoper katero je bila vložena pritožba; poravnave, sklenjene pred sodiščem ali upravnim organom, če v njej določena terjatev še ni zapadla, ki se izpodbija na način, ki ga določa zakon; notarskega sklepa ali listine, če v njej določena terjatev še ni zapadla, ki se izpodbija na način, ki ga določa zakon. Sodišče bo zavrnilo predlog za zavarovanje s predhodnim ukrepom oziroma razveljavilo določen predhodni ukrep in ustavilo postopek, če tožena stranka dokaže kot verjetno, da tveganja ni ali da je prenehalo.

Zavarovanje z začasnim ukrepom se lahko predlaga pred začetkom sodnega ali upravnega postopka, med njim in po njem, dokler ni opravljena izvršba. Tožeča stranka mora v predlog za odreditev začasnega ukrepa vključiti zahtevek, v katerem natančno navede terjatev, ki jo želi zavarovati, določi vrsto ukrepa, ki ga želi, in njegovo trajanje, po potrebi pa tudi sredstvo zavarovanja, s katerim se začasni ukrep prisilno izvrši, ter predmet zavarovanja. Predlogu mora vsebovati dejstva, na katerih temelji zahtevek za odreditev začasnega ukrepa, in dokaze, ki potrjujejo te navedbe. Tožeča stranka mora te dokaze, če je mogoče, priložiti predlogu. Začasni ukrep se lahko odredi za zavarovanje nezapadlih in pogojnih terjatev, vendar ni dopusten, če so izpolnjeni pogoji za odreditev predhodnega ukrepa, s katerim je mogoče doseči enak namen zavarovanja. Začasni ukrep za zavarovanje denarne terjatve se lahko odredi, če tožeča stranka dokaže verjetnost obstoja terjatve in tveganja, da bi tožena stranka brez takega ukrepa preprečila ali bistveno otežila izterjavo terjatve, tako da bi svoje premoženje odtujila, skrila ali kako drugače z njim razpolagala. Tožeči stranki ni treba dokazati tveganja, če dokaže, da bi tožena stranka zaradi predlaganega ukrepa utrpela zgolj neznatno škodo, pri čemer se tveganje šteje za dokazano, če je treba terjatev izvršiti v tujini. Začasni ukrep se lahko odredi zaradi zavarovanja nedenarne terjatve, če tožeča stranka dokaže verjetnost obstoja svoje terjatve in verjetnost tveganja, da bi tožena stranka brez takega ukrepa preprečila ali bistveno otežila izterjavo terjatve, zlasti s spreminjanjem trenutnega stanja, ali če dokaže, da je ukrep verjetno nujen za preprečitev nasilja ali nastanka nepopravljive škode. Poleg tega tožeči stranki ni treba dokazati tveganja, če dokaže, da bi tožena stranka zaradi predlaganega ukrepa verjetno utrpela samo neznatno škodo, pri čemer se tveganje šteje za dokazano, če je treba terjatev izvršiti v tujini. Sodišče lahko odredi začasni ukrep na predlog tožeče stranke, tudi če ta ne dokaže verjetnosti obstoja terjatve in tveganja, če je pred tem v roku, ki ga določi sodišče, vplačala varščino za škodo, ki bi jo lahko tožena stranka utrpela zaradi odreditve in izvedbe začasnega ukrepa. Če tožeča stranka ne vplača varščine v določenem roku, sodišče zavrne predlog za zavarovanje. Sodišče lahko glede na okoliščine zadeve odredi več začasnih ukrepov, če je to potrebno; če je mogoče v posamezni zadevi odrediti več začasnih ukrepov, sodišče odredi tistega, ki je najustreznejši za dosego namena zavarovanja (če so vsi enako ustrezni, sodišče odredi tistega, ki je za toženo stranko najmanj obremenjujoč).

3 Cilj in predmet takih ukrepov

3.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet takih ukrepov?

Predmet ukrepov zavarovanja in začasnih ukrepov so lahko vse stvari ali pravice, ki so v lasti dolžnika, na primer nepremičnine, premičnine, denarne terjatve iz naslova plače, pokojnine, invalidnine, gotovinske vloge na bančnih računih ali varčevalnih računih ter druge lastninske pravice, če ne gre za stvari, ki so po zakonu izvzete iz izvršbe, ali če ni zakonsko omejene pravice za izvršbo na zadevnih stvareh (npr. stvari, ki niso v prometu, kmetijska zemljišča in gospodarska poslopja kmetov v obsegu, potrebnem za njihovo preživljanje in preživljanje članov njihove ožje družine ter drugih oseb, ki jih po zakonu morajo preživljati, itd.).

Kadar se denarna terjatev zavaruje z vknjižbo prisilne zastavne pravice na nepremičninah, vpisanih v zemljiško knjigo, bo sodišče predlog za izvršbo zavrnilo, če se izvršba zahteva zaradi poravnave zavarovane terjatve, ki je manjša ali enaka znesku glavnice 5 300,00 EUR, ne glede na zaznambo o izvršljivosti terjatve v zemljiških knjigah in drugih javnih evidencah.

3.2 Kakšni so učinki takih ukrepov?

Zavarovanje z ustanovitvijo zastavne pravice na nepremičnini (prostovoljno ali prisilno, sodno ali notarsko) se opravi z vknjižbo zastavne pravice v zemljiško knjigo, v katero je vpisana nepremičnina.

S sodnim in notarskim zavarovanjem, ki vključuje prenos lastništva nad stvarmi in prenos pravic, tožeča stranka postane lastnik stvari ali pravic z vknjižbo v zakonsko predpisane javne knjige ali registre. Tožeča in tožena stranka lahko za zagotovitev zavarovanja za denarno terjatev tožeče stranke z zastavno pravico na nekaterih predmetih zavarovanja sodišču sporazumno predlagata, naj v korist tožeče stranke odredi in opravi:

vknjižbo zastavne pravice na nepremičninah in premičninah tožene stranke, predložitev sporazuma med strankama o ustanovitvi zastavne pravice na nepremičninah, ki niso vpisane v zemljiško knjigo, zemljiškoknjižnemu sodišču ali ustanovitev zastavne pravice na vrednostnih papirjih in delnicah. Ta način zavarovanja terjatve daje vložniku (upniku) pravico do poravnave terjatev s stvarjo, zavarovano z zastavno pravico, po izteku zastaralnega roka.

Zavarovanje s predhodno izvršbo: sodišče lahko za zavarovanje nedenarne izvršbe, ki je ni mogoče zavarovati s predznambo v javni knjigi, na podlagi sodbe, izdane v pravnem postopku, odredi predhodno izvršbo.

Predhodni ukrep prepovedi banki, da toženi stranki ali tretji osebi na zahtevo tožene stranke plača znesek z njenega računa, za katerega je bil odrejen predhodni ukrep, ali ustanovitev zastavne pravice na denarni terjatvi tožene stranke zagotavlja, da se denarni znesek tožene stranke, ki se hrani pri banki, v času trajanja prepovedi ne sme prenesti na tretjo osebo, razen za plačilo zavarovane terjatve.

Začasni ukrepi

- Za zavarovanje denarne terjatve se lahko odredi kateri koli ukrep, s katerim se doseže namen takega zavarovanja, zlasti:

1. prepoved toženi stranki, da ne sme odtujiti ali obremeniti premičnin, zaseg teh stvari in njihovo zaupanje v hrambo tožeči stranki ali tretji osebi;
2. zaseg in polog gotovine, vrednostnih papirjev in podobnih stvari pri sodišču ali notarju;
3. prepoved toženi stranki, da ne sme odtujiti ali obremeniti nepremičnin ali stvarnih pravic, ki so na nepremičnini vknjižene v njeno korist, in vnesti zaznambe o tej prepovedi v zemljiško knjigo;
4. prepoved dolžniku tožene stranke, da ne sme prostovoljno izpolniti svoje obveznosti do tožene stranke, in prepoved toženi stranki, da ne sme prejeti izpolnitve te obveznosti oziroma razpolagati s svojimi terjatvami;
5. odredba banki, da zavrne plačilo z računa tožene stranke toženi stranki ali tretji osebi na zahtevo tožene stranke v znesku, za katerega je bil odrejen začasni ukrep.

- Za zavarovanje nedenarne terjatve se lahko odredi kateri koli ukrep, s katerim se doseže namen takega zavarovanja, zlasti:

1. prepoved odtujitve ali obremenitve premičnin, na katere se nanaša terjatev, njihov zaseg in zaupanje v hrambo tožeči stranki ali tretji osebi;
2. prepoved odtujitve ali obremenitve delnic, deležev ali poslovnih deležev, na katere se nanaša terjatev, ter vnos zaznambe o prepovedi v register delnic, deležev ali poslovnih deležev in po potrebi tudi v sodni zapisnik; prepoved uporabe ali uveljavljanja pravic na podlagi takih delnic, deležev ali poslovnih deležev; zaupanje upravljanja delnic, deležev ali poslovnih deležev tretji osebi; ustanovitevčasne uprave družbe;
3. prepoved odtujitve ali obremenitve drugih pravic, na katere se terjatev nanaša, in zaupanje upravljanja teh pravic tretji osebi;
4. prepoved odtujitve ali obremenitve nepremičnine, na katero se nanaša terjatev, ali stvarnih pravic na nepremičnini, na katere se nanaša terjatev, in vnos zaznambe o prepovedi v zemljiško knjigo; zaseg nepremičnine in njeno zaupanje v hrambo in upravljanje tožeči stranki ali tretji osebi;
5. prepoved dolžniku tožene stranke, da tej ne sme izročiti stvari, prenesti pravice ali izpolniti kake druge nedenarne obveznosti, na katero se nanaša terjatev;
6. prepoved toženi stranki, da ne sme izvesti dejanj, s katerimi bi lahko oškodovala tožečo stranko, in prepoved kakršnega koli spreminjanja stvari, na katere se nanaša terjatev;
7. odreditev toženi stranki, da opravi določena dejanja, ki so nujna za ohranitev premičnin ali nepremičnine ali za ohranitev stvari v trenutnem stanju;
8. dovoljenje tožeči stranki, da obdrži stvari tožene stranke, ki jih hrani tožeča stranka in na katere se nanaša terjatev, dokler pravda ni pravnomočno končana;
9. dovoljenje tožeči stranki, da opravi določena dejanja ali pridobi določene stvari sama ali po tretji osebi, zlasti za vrnitev v prejšnje stanje;

10. začasna vrnitev zaposlene osebe na delo; plačilo nadomestila med trajanjem delovnega spora, če je to potrebno za njeno preživljanje in preživljanje oseb, ki jih mora po zakonu preživljati.

3.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Sodno in notarsko zavarovanje z ustanovitvijo zastavne pravice ali prenosom lastništva nad stvarmi in prenosom pravic praviloma velja do pravnomočnega končanja postopka.

V sklepu, s katerim se odredi predhodni ukrep, morajo biti navedeni vrednost terjatve, ki naj bi se zavarovala, vključno z obrestmi in stroški, ukrep, s katerim se zavaruje terjatev, in obdobje, za katero je odrejen. Odredi se lahko za največ 15 dni od izpolnitve pogojev za izvršbo. Če se to obdobje izteče, preden odločba, na podlagi katere je bil odrejen predhodni ukrep, postane izvršljiva, sodišče na zahtevo tožeče stranke, ki je sodišču predložena pred iztekom obdobja, za katero je bil predhodni ukrep odrejen, ta obdobje podaljša, če se okoliščine, v katerih je bil ukrep odrejen, niso spremenile.

V sklepu o odreditvi začasnega ukrepa se določi tudi trajanje tega ukrepa, če pa je ukrep odrejen pred vložitvijo tožbe ali začetkom drugega postopka, se določi tudi rok, v katerem mora tožeča stranka vložiti tožbo oziroma predlog za začetek drugega postopka, da se utemelji ukrep. Sodišče na zahtevo tožeče stranke podaljša trajanje začasnega ukrepa, če se okoliščine, v katerih je bil ukrep odrejen, niso spremenile.

4 Ali se je zoper ukrep mogoče pritožiti?

Pritožbo zoper sklep sodišča na prvi stopnji je mogoče vložiti v osmih dneh po vročitvi sklepa, izdanega na prvi stopnji, razen če ZI določa drugače. Pritožba praviloma ne odloži izvršljivosti sklepa. O pritožbi odloči drugostopenjsko sodišče.

Pritožba zoper sklep o predlogu za izdajo začasnega ukrepa se ne pošlje v odgovor nasprotni stranki, drugostopenjsko sodišče pa o pritožbi odloči v 30 dneh od prejema.

Zoper notarsko listino ali overjeno zasebno listino ni pravnega sredstva, lahko pa dolžnik ugovarja notarskemu zavarovanju v posebnem pravdnem postopku, v katerem izpodbija sklenjene sporazume. Tretje osebe lahko ugovarjajo notarskemu zavarovanju v postopku pred sodiščem v skladu s pravili, ki se uporabljajo za ugovore zoper sodno zavarovanje.

Revizija je v postopku zavarovanja dovoljena samo, če je odločba, izdana na drugi stopnji, odvisna od rešitve materialnega ali procesnega vprašanja, ki je pomembno za zagotovitev enotne uporabe prava in enakosti vseh strank pri njegovi uporabi, v skladu s pravili pravnega postopka. Obnova postopka ni dovoljena, vrnitev v prejšnje stanje pa je dovoljena samo zaradi zamude roka za pritožbo ali ugovor.

Zadnja posodobitev: 28/12/2024

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.